

Sygn. akt II S 31/15

POSTANOWIENIE

Dnia 21 grudnia 2015r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący-Sędzia Sądu Apelacyjnego Grzegorz Kapera (spr.)

Sędziowie: Sędzia Sądu Apelacyjnego Tadeusz Kielbowicz

Sędzia Sądu Apelacyjnego Edward Stelmasik

po rozpoznaniu sprawy skazanego Ł. B.

w przedmiocie skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy

w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym

przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki

na podst. art. 35 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 i art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 z późn. zm.)

postanowił:

I. zwolnić skazanego Ł. B. od opłaty od skargi,

II. skargę skazanego oddalić

UZASADNIENIE

Skazany Ł. B. złożył skargę na przewlekłość postępowania w sprawie Sądu Okręgowego we Wrocławiu sygn. akt V 2 Kow 2264/15/wz i wniósł jednocześnie o zasądzenia zadośćuczynienia w kwocie 2.000 zł.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Do Sądu Apelacyjnego wpłynęła skarga Ł. B. na przewlekłość postępowania wraz z wnioskiem o zwolnienie od opłaty od tej skargi.

Wniosek o zwolnienie od opłaty zasługiwał na uwzględnienie, bowiem skazany w dostateczny sposób wykazał, iż uiszczenie stałej opłaty od skargi byłoby dla niego zbyt uciążliwe ze względu na jego aktualną sytuację. Dlatego też Sąd Apelacyjny postanowił jak w punkcie I niniejszego orzeczenia.

Całkowicie bezzasadne było natomiast główne żądanie skargi, zmierzające do stwierdzenia przewlekłości postępowania przed Sądem Okręgowym we Wrocławiu w sprawie o sygn. V 2 Kow 2264/15/wz.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego wskazać należy, że analityczne spojrzenie na czynności podejmowane przed Sądem Okręgowym wskazuje na oczywistą bezzasadność skargi. Przewlekłość jest - zgodnie z leksykalnym znaczeniem tego słowa - z jednej strony pojęciem, które odnoszone być może jedynie do stanów nadmiernie rozciągniętych w czasie, do czynności prowadzonych "ślamazarnie", a przez to nadmiernie przedłużających się. Z drugiej strony jest to pojęcie względne, a zatem zawsze musi być odnoszone do konkretnych realiów i podjętego trybu postępowania.

Musi być do niego adekwatne, a zatem jedynie nadmierne odstępstwa od czasu zwyczajowo koniecznego do wykonania określonych czynności i procedur mogą być uznawane za tworzące stan nieuzasadnionej zwłoki (por. np. postanowienie SA w Katowicach z dnia 10 listopada 2004 r., II S 4/04, niepubl.). Przy dokonywaniu ocen w tym przedmiocie muszą być stosowane zobiektywizowane kryteria (poprzez porównanie z innymi postępowaniami), a samo subiektywne przekonanie strony co do przewlekłości postępowania jest dalece niewystarczające. W piśmiennictwie podkreśla się zatem, że nie każda zwłoka może być przyczyną stwierdzenia przewlekłości, lecz jedynie zwłoka nieuzasadniona. Jeśli zaś ustawa nie zawiera żadnych wskazówek, co do długości określonych czynności czy stadiów postępowania, należy się odwołać do wiedzy wynikającej z praktyki, orzecznictwa sądów lub przeciętnej długości postępowania w podobnych sprawach.

Przechodząc do realiów niniejszej sprawy wskazać zatem należy, że:

- wniosek o warunkowe zwolnienie został złożony w dniu 22 lipca 201r. i w dniu 22 lipca 2015r. wydano zarządzenie o wpisaniu sprawy do wykazu Kow/wz- i w tym dniu Przewodniczący V Wydziału Penitencjarnego wydał zarządzenie o przydzieleniu sprawy do referatu określonego sędziego. W dniu 23 lipca 2015r. wystąpiono do Dyrektora Zakładu Karnego w W. o nadesłanie opinii o skazanym. Opinia z Zakładu Karnego w W. wpłynęła do sądu w dniu 11 sierpnia 2015r. W dniu 19 sierpnia 2015r. sąd wydał postanowienie o zwolnieniu skazanego z obowiązku uiszczenia opłaty sądowej. Pierwsze posiedzenie odbyło się 19 października 2015r., na którym wydano postanowienie o odmowie udzielenia skazanemu warunkowego zwolnienia z odbycia reszty kary pozbawienia wolności.

Sekwencja czynności podejmowanych przez Sąd Okręgowy oraz zestawienie dat, figuruje wyżej, w najmniejszym stopniu nie upoważnia do twierdzenia, iżby postępowanie przed Sądem Okręgowym cechowało się opieszałością. Sąd Apelacyjny nie stwierdził przewlekłości ani w kwestii wyznaczania terminów posiedzeń, ani co do podejmowania tzw. rozstrzygnięć incydentalnych, ani w zakresie doręczeń, ani wreszcie w zakresie przekazywania akt sprawy.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny orzekł jak na wstępie.

SSA Tadeusz Kielbowicz SSA Grzegorz Kapera SSA Edward Stelmasik